

ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಕಿರಿಕಿರಿ, ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಸಮಯೇಗಳನ್ನು ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು/ಸ್ವಿಕರಿಸುವ/ಸಹಿಸುವ ಶ್ರೀಗೆ ಸಹನೆ, ತಾಳೈ ಎಸ್‌ಬಹುದು. ಜೀವನದ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕವ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇಣೆ. ಮುಂದುವರೆಯಲು ದಾರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ ವೇನೋ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯಾದದ್ದು, 6-8 ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರವಾದರೂ ಬೆಳಗಾಗಲೇಬೇಕು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳೈಯಿಂದ ಕಾದರೆ, ಬೆಳಕು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಕವ್ಯಗಳು ದೂರವಾಗಿ, ಸುಖ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ ವೇನೋ ಎಂದೇನಿಸಿದರೂ, ಹೊಸದಾದ ದಾರಿಯೋಂದು ತಟ್ಟನೆ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅಗುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ತಾಳೈ ಸಹನೆ.

ಆಲಿಸುವಿಕೆ, ಸಹನೆ

ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನಡೆ ಸಂಭಾಷಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಹನೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಆಲಿಸುವಿಕೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕೆಯ ಯಶ್ಚಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು ಸಹನೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಸಂಭಾಷಕ್ಕೆಯ ಸಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ತಾಳೈ ಅತ್ಯಗತ್ಯ

ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಸಹನೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಸಹನೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುವಿನ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದು, ಹಾಲು ಕಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಶೌಚ ಇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುವಿನ ಅಳುವೇ ಮಾತು ಮತ್ತು ಸಂವಹನ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೂ ಮನು ರಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಅಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ತಾಳೈಯಿಂದ ಸುಧಾರಿಸುವ ಗುಣ.

ಮನುವಿಗೆ ಇನ್ನು ರಂಧ್ರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೂಡ, ತಾಳೈ ಅತ್ಯ ಮುಖ್ಯ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ದಂಡಂ ದಶಗುಣ’ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಮನೋವೈದ್ಯಕ್ಕಿರು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಹೊಡಿಯೆಬಾರದಂದು ಮನೋವೈದ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದು ಅಭ್ಯರಿಯೇ? ಮನು ಶಾಲೆಯ ಹೋಂವ್ಯಾರ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂದುಹೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಒಂದೇಟ್ಟು ಹೊಡಿದರೆ ಅಳುಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಉಂಟ ಮಾಡದೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿಹಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳುವುದು ನಾವು ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಹೊಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ತಾಳೈಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಥ. ತಾಯಿಯಾದವರಿಗೆ ಸಹನೆಯಿದ್ದರೆ, ಮನುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹುಳಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಹೊಡಿಯೆದೆ, ತಾನೂ ಹಟ್ಟಿ ಬಿಡದೆ ಹೋಂವ್ಯಾರ್ಕ ಮಾಡಿಸುವುದು.

ಕುತ್ತಾಹಲಕಾರಿ ಪ್ರಯೋಗ

ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಾಳೈಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವಕ್ಕೆ (Decision making) ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರತ್ಯೇಕೆಯಿಂತೆ ಅಧ್ಯಯನ

ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಒಮ್ಮೆಮಾನ ಅಥವಾ ದಿಫ್ಫಾರ್ಕವರ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯ ಯುತವಾದ ಪ್ರತಿಫಲಗಳ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟು

ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವೇ ಈ ಮಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸ ತಂದಿರಬೇಕೆಂದು ವಿಕಾಸಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರು.

ಮನುವೃಗಳ ಅಪ್ಪೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಲ್ಲವೂ ತಕ್ಷಣ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ, ತಾಳುವಿಕೆಯ ಮಹತ್ತ ಶಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮುದ್ರಿಸಿದ ಬಳಿಸಿದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿಗೆ, ತಂದೆತಾಯಿ ಪುದಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಂದುಹೊಳ್ಳಿರೆ, ಆ ಮಗನಿಗೆ ಕಾಯುವಿಕೆಯ/ತಾಳೈಯ ಮಹತ್ತ ಶಿಳಿಯುವುದೇ? ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗ, ಚಾಕೊಲೇಟಿಗೆ ಹಟ್ಟ ಮಾಡುವ ಮನು, ಹದಿಹಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ, ಹದಿನ್ನೆದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಟಿಕ್ಸ್‌ಸೈನ್ ಮೊಬೈಲ್ ಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮನ ಆದಾಯ, ಖಿಂಕಿವೆಚ್ಚೆ, ಸಾಲ ಸೋಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿನಿತ್ತು ವಾಸ್ವವ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುಬರಹಲೇಕ್ಕಾಗಳನ್ನು

ವಿಳಂಬದ ನಂತರ ಆರು ಉಂಟಡ ಉಂಡಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹದಿನ್ನೆದುಪ್ಪತ್ತು ಸಲ ಈ ರೀತಿಯ ಅಳುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾರ್ಮೋಸೆಟ್‌ಗಳು, ಪ್ರತೀ ಬಾರಿ ಎರಡನೇ ಬಾರಾ ಅನ್ನ ಎಳಿದು, ವಿಳಂಬಾದರೂ ಕಾದು, ಆರು ಉಂಟಡ ಉಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿಂಡವು. ಆದರೆ, ಕಾಟೊಟಾಪ್ರೋ ಚಾಮರಿನಾಗಳು ಮಾತ್ರ ಬೇಗನೇ ಸಿಗುವ, ಮೊದಲನೇ ಬಾರ್‌ ಅನ್ನೇ ಪ್ರತೀಬಾರಿ ಒತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿಯ ಕಾಯುವಿಕೆಯ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸ ಎಂದು ಸೂಜಿದಾಗ, ಈ ಎರಡೂ ಮಂಗಳ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ತಿಂಡರೆ ಅಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾಮರಿನಾಗಳು ತಮ್ಮ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಟಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿ. ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಕೆಟಾಣಿಗಳನ್ನು ಚಕ್ಕನೆ ಹಾರಿ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಆದರೆ ಮಾರ್ಮೋಸೆಟ್‌ಗಳು ಮರದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಸ್ರುವ ಗಮ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಹಾರವಾಗಿ ತಿನ್ನತ್ತುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಕಪ್ಪು ತಾಳೈ ಬೇಕು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಆಹಾರಪದ್ಧತಿಯೇ

ಅಂತ್ಯೇಯಿಂದ ಕಲಿಸುವ ನಾವು, ತಾಳೈಯನ್ನು ರೂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ಜೀವನದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಫಂಟನಗಳಲ್ಲಿ, ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಸಹನೆಯಿಂದಿರುವುದೆಂದರೆ..!

ಮನುವೃಗಿರಬೇಕಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳೈ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಸಹನೆಯಿಂದಿರುವುದೆಂದರೆ ಕಾಯುವಿಕೆಯಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ತಟ್ಟವಾಗಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತಾನ್ನು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣವೇಶವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು. ಕಾದು, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವುದು. ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದ ವೇಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವೇಗವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಹನೆ/ತಾಳೈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಹೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಿಯಾಗಬಲ್ಲದು.